

Itseensä eksymisen anatomiaa

Teatteri Kultsa. Reko Lundán: *Aina joku eksyy*. Ohjaus: Tarja Koskela. Rooleissa: Pirjo Saariokari, Virve Laasonen, Pasi Kuivalainen, Heidi Ripatti, Marko Jalonen, Petri Peltoniemi, Niina Heinonen, Heikki Laaksamo.

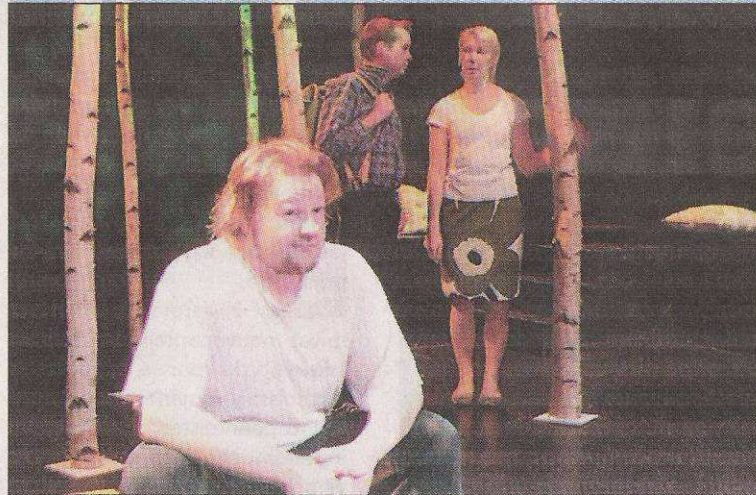
Tarja Koskelan ohjaama *Aina joku eksyy* kestää hyvin tiivistäkin tarkastelua. Näytelmä kulkee kauniisti ja tasaisesti koko matkan olematta silti varman päälle pelattua. Yli kaksituntinen näytelmä ei lässähdä tai väsy kulkiessaan.

Aina joku eksyy on intensiivinen ja ajatuksia herättävä näytelmä, joka löytääkin kiitettävästi tunteiden kirjjon.

Yleisön ja näyttelijöiden välinen kontakti on harvoin yhtä selvästi aistittavissa, kuin tässä näytelmässä. Näyttelijöiden kannalta *Aina joku eksyy* ei ole mikään helppo puristus, mutta he tuovat sen hienosti loppuun saakka.

Vanhempiemme virheet

Aina joku eksyy on tarina perheestä, lapsuudesta, nuoruudesta, vastuusta ja sen välttelystä. Läh-

JORMA HELLSTRÖM

Aina joku eksyy -näytelmä kertoo vaikeista asioista, mutta siihen sisältyy hienovarainen huumorin pilkahdus.

tökohtaisesti kyse on 60-luvun nuorista, jotka rakastuvat ja perustavat perheen. Hanna on liian nuori äidiksi, opiskelut on opiskelematta eikä töitäkään oikein ole. Ripa taas on vastuuntunnon nuori mies, jolla raha palaa ja elämä on kiivasta. Lopulta asiat hajoavat käsiin ja kaikki kärsivät. Tarinan ydin voisikin yhtä hyvin olla kuvaus tästä päivästä.

Pasi Kuivalainen Ripana kulkee vastuuttomasta nuoresta

miehestä hyvinkin vastuuntuntoiseksi yksinhuoltajaisäksi. Kuivalaisen suoritus on hienoa katseltavaa. Hän rakentaa Ripan pienin, mutta tarkoin askelin herkän ja aidon kuvan. Elämän raadollisuus on luettavissa hänen kasvoiltaan.

Marko Jalonen toimii tarinan rankana, kannatellen ja vieden sitä eteenpäin. Jalosella on kaksois-, tai miltei kolmoisroolitus. Pääosin Jalonen on Aki, avioero-

perheen lapsi, joka yrittää miellyttää sekä isää, että äitiä.

Aikuistuttuaan Aki ei halua missään nimessä toistaa vanhempiensa virheitä, eikä olla tekemissä alkoholisoituneen äitinsä kanssa. Äidistä huolehtiminen jääkin Akin kaksoissiskon Liisan tehtäväksi. **Heidi Ripatti** Liisana tekee hyvin kipeän roolin. Liisa suojelee äitiään niin voimakkaasti, että unohtaa itsensä täysin. Lapsena aikuistunut eksyy helposti itseensä.

Villiä vilinää

Käsittämättömimmän suorituksen tekee kuitenkin **Petri Peltoniemi**. Tosinaan tuntuu siltä, että Peltoniemi liikkuu ääntä nopeammin tai ainakin hänellä on kahdeksan kättä.

Hänen nopeutensa ja kyky vaihtaa liikkuvalla paikalla ollessaankin saa välillä koomisia piirteitä. Koomisuudestaan huolimatta hän on jatkuvasti vakavasti otettava ja vahvasti läsnä. Peltoniemen oikeasti pysähtyessä vaihtaa siltä, että aikakin pysähtyy.

Myös Peltoniemi tekee useampaa roolia suveenisti. Suurin hänen rooleistaan on Hannan erittäin vähäpuheinen, ujo ja urheiluhullu veli, Tuomo.

Vahvasti eteenpäin

Reko Lundán ei ole vaikeista asioista kirjoittaessaan unohtanut huumorin merkitystä ihmisen selviytymisessä. Tarinan läpi kulkeekin valon tavoin hienovarainen huumorin pilkahdus. Kaikki turha osoittelu ja alleviivaaminen on jätetty pois. Tapahumat – yhtäläillä puhutut kuin puhumattomatkin kertovat kaiken oleellisen.

Lavasteita ei juuri ole, muutama esineet pystyvät esittämään kaikkea olennaista tarinaa tukien. Vahva tulkinta takaakin sen, että sivuosaan ja yleisön mielenkiinnon ylläpitämiseen ei suuria lavasteita tarvita.

Teatteri Kultsan toteutus näytelmästä *Aina joku eksyy* vaikuttaisi olevan yksi kuluvan syksyn parhaista esityksistä.

Anni-Helena Leppälä

Eduard Hspenski uskaltaa uida vastavirtaan